

У самому серці лісу, поблизу селища Чарівножори та на навколишніх пагорбах, мешкають тварини, обдаровані мовою, розумом і почуттям гумору. Вони носять власнолапно пошитий одяг і печуть такі смаколики, що язик проковтнеш. Від початку світу й донині лиси, птахи, миші, кроти та ласиці цього лісу день при дні працюють і веселяться, будують сім'ї ~ кривні чи за покликом серця ~ і разом творять сповнені ніжності історії своїх життів. У цій книжці на вас чекає розповідь про величні долі маленьких створінь, що населяють цей ліс, про їхні життя, натхнені духом пригод, романтичними почуттями або ж силою дружби. Адже витворювати нові спогади ~ це, безумовно, захопливе заняття, та ще приємніше записати свої пригоди, щоб поділитися ними з близькими. Тож берімося міцно за лапи, і нехай історії тварин, з якими ви познайомитесь у цій книжці, а також пригоди, які ви разом пережите, залишаться з вами на все життя...

Пролог

Таємниця Корнеліуса Лиса

Двадцять років тому, холодної вересневої ночі в Чарівнокорах...

Скрутившись під ковдрою у своєму ліжку в Їжачій клініці, Корнеліус Лис питав себе: як же йому втекти з кімнати непоміченим? Темряву в поснулих коридорах лікарні розвіювали саморобні ліхтарі — химерні, підвішені на гаках слоїки, краєчки яких були намащені мармеладом, тож усередині билися за солодку вечерю

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

впадали в сплячку, забувши зачинити двері до нори, від чого в домі панували вітер із дощем, псуючи їм взуття... Бр-р!

Хмари, що збиралися в небі над селищем, провіщали ливний дощ і сильну бурю. Тож лис поправив на собі шарф і надто легкий вовняний жилет, що накривав його плечі, й на перших спалахах блискавки пустився в дорогу. І то вчасно, адже з тихих коридорів клініки самедесь пропало могутнє хропіння.

— Корнеліусе? — раптом долинув згори приглушений голос. — Це ви хропите, мов той зголоднілий тигр, чи це вже грім гримить? Може, зробити вам укол, щоби ви краще спали?

— Дякую, усе гаразд, — відказав лис із того місця, де стояв. — Сплю як немовля!

— Щось я вас погано чую, Корнеліусе... Та де ж ви, га? Ой! В ім'я усіх їжатців!

З гуркоту, який долинув згори, старий лис зрозумів, що лікар Їжак, мабуть, упав зі свого крісла, потягнувши за собою все, що було в нього на столі: медичні енциклопедії, чашку ви-

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>